

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring og senere ophævelse af lov om nedslag i skatteansættelsen for folkepensionister m. fl.

(Lovforslaget (nr. 122) findes i tillæg A. sp. 2639, fremsættelsen i tidenden sp. 2383).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Peter Nielsen: Vi er vel snart her i folketinget ved at have en eller anden form for jubilæum, hvad angår fremsættelse og behandling af den slags forslag, ligesom bemærkningerne fra samtlige ordførere hver gang nogenlunde har været de samme.

Der er ingen, der har ønsket om at beskutte en folke- eller invalidepensionist, når den pågældende kun har pensionen at leve af, selv om det desværre er sket visse steder for kommuneskattens vedkommende. Lovforslaget er jo en ajourføring af tidligere lovgivning. Inflationen og meromsen — eller man skal vel nu sige mere-meromsen — har jo bevirket, at folke- og invalidepensionister ikke har fået bedre levestandard trods en forhøjelse af pensionen i kroner og øre, og at skærpe beskatningen vil derfor være meningsløst.

I bemærkningerne siges det, at der i visse tilfælde kan blive tale om en skærpelse, men det må vi se på i udvalg, for det kan dog vist næppe være meningen.

Der synes nu udsigt til, at det er sidste gang, vi får forelagt denne form for forslag, idet man under kildeskatten vil tilstræbe et mere fast system ved at give folke- og invalidepensionister så meget mere i pension, at de dermed kan betale en kildeskat af beløbet. Det vil betyde, at de modtager det samme antal kroner, men at der tillægges det beløb, som man fradrager. Det er måske den enkleste form, selv om det kan minde noget om Parkinsons lov, men den er jo på så mange andre områder i kraft, ikke mindst inden for skattelovgivningen.

Den enkleste form vil vel være efterhånden at få den skattemæssige bundgrænse hævet for såvel stats- som kommuneskattens beregning. Der er også andre mennesker end folke- og invalidepensionister, der lever på en minimumsgrænse og heller ikke har nogen skatteevne.

Lovforslagets § 3 indebærer, at det skulle

være sidste gang, vi skal have den art undtagelseslovgivning, og det hilser jeg med glæde, blot det ikke betyder, at skattebyrden derved lægges nedad. Dette sker ikke ved kildeskattens indførelse, men der sker det, når den indføres, at vi undgår denne art undtagelseslovgivning.

Det er her som ved andre forslag fastsat, at kildeskatten indføres til 1. januar 1970. Der går imidlertid mere eller mindre løse rygter om, at man ikke kan nå at indføre kildeskatten til denne dato. Det ville måske være på sin plads, om vi nu her får et autoritativt, officielt, ministerielt tilsagn om, at kildeskatten virkelig kommer til nytår. I modsætning til alle andre landes skatteydere har vi nu snart ventet en snes år på dette mere praktiske og retfærdige skattesystem, så skatteydernes tålmodighed er snart opbrugt.

Mit parti vil gerne se nærmere på dette lovforslags enkeltheder i et udvalg, så vi kan være helt overbevist om, at folke- og invalidepensionister i hvert fald og i alle tilfælde ikke stilles dårligere. Men i det hele og store kan jeg altså anbefale forslaget.

Ulla Worm: Lovforslaget, som finansministeren fremsatte den 11. december 1968, går ud på at føre nedslagsreglerne i skatteansættelsen af vore pensionistgrupper à jour, således at den indtægtsstigning, disse grupper har haft i det sidste år som følge af pensionens regulering, ikke rammer dem skattemæssigt.

Efter den gældende lovs § 2 gives der et fast nedslag i indkomstansættelsen på 3.000 kr. til alle, der får invalidepension efter de nye regler, uanset eventuelle andre indtægters størrelse. Efter lovforslaget bliver nedslagsbeløbet ændret fra 3.000 kr. til 3.500 kr.

Efter den nugældende lov kan pensionister få et nedslag i skatteansættelsen på 7.000 kr., hvis deres skattepligtige indtægt ikke overstiger 18.000 kr.; dog kan de ikke få mere end forskellen mellem den skattepligtige indtægt og de nævnte 18.000 kr. Disse satser vil efter lovforslaget blive forhøjet fra 7.000 kr. til 8.000 kr. og fra 18.000 kr. til 20.000 kr.

Der er vel næppe megen anledning til debat om dette lovforslag, som for så vidt er en årligt tilbagevendende begivenhed i forbindelse med ligningsloven.

[Ulla Worm.]

Der er imidlertid til forskel fra den i fjor vedtagne lov med samme formål denne gang tilføjet en ny § 3, som siger, at loven om nedslagsreglerne for folke-, invalide- og enkepensionister ophæves med virkning fra og med indkomståret 1970. I praksis vil disse nedslagsregler falde bort, når kildeskatten træder i kraft. Dette må naturligvis kræve en godtgørelse til denne gruppe borgere, og der vil da også i denne samling blive fremsat lovforslag, der giver kompensation gennem en forhøjet pension. Det bliver et led i rationaliseringen af pensionisternes skatteberegning, så de naturligt føjes ind i kildeskattesystemet.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige fuld støtte til, at lovforslaget får en let gang gennem tinget. De kommunale ligningsmyndigheder skal jo snart i arbejde landet over.

Niels Andersen: På samme måde som hr. Peter Nielsen var inde på det, kan jeg på venstres vegne sige, at vi heller ikke for vort vedkommende ønsker, at mennesker, der kun har folkepensionen at leve af, skal beskattes. De, der kun har denne pension, har jo ikke for meget, og det er klart, at man må søge at gennemføre lovgivningen sådan, at der på disse mennesker ikke bliver lagt nogen skattebyrde.

Det lovforslag, der her foreligger, tilsigter en tilpasning til stigningerne i pensionerne fra 1967 til 1968. Dette lovforslag vil kun få betydning det første halve år for statsskatternes vedkommende, idet man jo pr. 1. januar 1970 går i gang med at praktisere kildeskatten — og det tror jeg på i modsætning til det, der kom frem fra hr. Peter Nielsens side. Med hensyn til kommunerne ligger det jo sådan, at det kun er de terminer, der er forfaldne inden 1. januar 1970, der skal betales.

Der er i forslaget tale om to sæt regler. Det ene sæt vedrører personer, der opfylder aldersbetingelserne for at få folkepension. For disse folkepensionisters vedkommende har man et nedslag på 7.000 kr. i dag, og

dette nedslag får man kun fuldt ud, hvis det kun er den rene folkepension, der er tale om. Hvis man har en indkomst på 18.000 kr. eller derover, vil man ikke få noget nedslag, og der vil aldrig være tale om, at man får et nedslag, der er større end forskellen mellem folkepensionen og 18.000 kr. Det andet sæt regler vedrører invalidepensionen, hvor der gives et fast nedslag på 3.000 kr. uanset størrelsen af indkomsten. Det, der har fælles virkning, er nedsættelse af statsskatten, folkepensionsbidraget, kommuneskatten og de kirkelige afgifter. De forhøjelser, der har fundet sted af folkepensionen, er for enliges vedkommende fra 750 kr. til 850 kr. pr. måned og for ægtepar fra 1.050 kr. til 1.200 kr. pr. måned. For invalidepensionisternes vedkommende gælder en noget lignende forhøjelse. Hvis der ikke finder nogen ændring sted, sådan som det bliver foreslået her, vil der være tale om en højere skat, men det foreslås altså her, at man forhøjer nedslagsbeløbet 7.000 kr. til 8.000 kr. Ligeledes forhøjer man grænsen 18.000 kr. til 20.000 kr., og for invalidepensionisternes vedkommende er der tale om, at man forhøjer nedslaget fra 3.000 kr. til 3.500 kr. Det er hensigten, at disse nedslagsregler skal falde bort med kildeskattens ikrafttræden; og for at der ikke skal være nogen misforståelse om disse forhold, anfører finansministeren i sin fremsættelse, at der vil blive ydet kompensation for virkningerne af disse nedslagsreglers bortfald ved forslag fra socialministerens side.

Vi kan fra venstres side give tilslutning til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Grethe Philip: Lovforslaget vedrører jo to forskellige spørgsmål: dels størrelsen af nedslaget, dels spørgsmålet om ophævelse af nedslaget i den form, det har i skattelovgivningen. Vi kan tilslutte os, at nedslaget øges, da det er en fortsættelse af principper, som vi er gået ind for. Vi kan også tilslutte os forslaget om, at dette nedslag nu skal ophæves i skattelovgivningen, ikke alene fordi det af skattetekniske grunde formentlig er hensigtsmæssigt, men også fordi vi principielt

[Grethe Philip.]

mener, det må være rigtigt, at ydelser, der reelt er til fordel for de socialt vanskeligt stillede grupper og for så vidt må betragtes som sociallovgivning, omfattes af sociallovgivningens regler og ikke er puttet ind i vores skattelovgivning.

Vi kan som sagt tiltræde lovforslaget.

Ømann: Det er jo sidste gang, vi skal drøfte disse nedslagsregler. Det er nogle meget velmente regler; de går ud fra det hovedsynspunkt, at de, der oppebærer den almindelige folkepension eller invalidepension, ikke har en sådan indkomst, at de bør betale skat, og det er da et synspunkt, som mit parti ganske kan tilslutte sig, men alligevel har disse regler jo skabt en forvriddning og uretfærdighed over for andre grupper. Endvidere er disse fradrag, som nedslagsreglerne jo i realiteten er, upraktiske at have i forbindelse med kildeskatteordningen, og det kan derfor hilses med tilfredshed, at man finder frem til en anden ordning.

Hvad angår selve forslaget, må vi jo kigge nærmere på talstørrelserne i udvalget og se, om der er tale om tilstrækkelige ajourføringer. Men jeg vil gerne nævne en enkelt ting, som kan rejse fortolkningstvivl. Det drejer sig om det ikke-indtægtsbestemte nedslag på 3.000 kr., der nu er foreslået forhøjet til 3.500 kr. Det kan læses på den måde, at bestemmelsen giver følgende resultat: hvis en livskraftig yngre millionær er gift og sambeskattet med en invalid hustru, får han dette nedslag. Hvis det derimod er en folkepensionist, der ganske vist efter principperne i § 3, nr. 1-3, men ikke rent faktisk — nemlig på grund af indtægtsgrænsen — kan opnå nedslag efter det andet sæt nedslagsregler, ja, så kan han intet nedslag opnå. Dette følger altså af lovens § 4, hvori der står:

„Reglerne i §§ 2-3 finder tilsvarende anvendelse, når den skattepligtige er gift og sambeskattet med hustruen, og kun denne opfylder betingelserne i § 2 eller § 3, stk. 1, nr. 1)-3).“

Det vil altså sige, at hvis den skattepligtige hovedperson opfylder betingelserne i nr. 1-3, men ikke betingelserne i § 3, stk. 1, om indtægten, så gives der ikke noget nedslag for hustruens invaliditet. Jeg har svært

ved at se, at dette resultat kan være rimeligt, og vil gerne spørge finansministeren, om man fortolker det på denne måde, og, hvis der er en tilbøjelighed til at fortolke det på den måde, om finansministeren så vil være behjælpelig med at rette i loven; det kan jo gøres ganske nemt, nemlig ved at lade ordene „nr. 1-3“ i slutningen af § 4 udgå.

I øvrigt rejser den fremtidige afskaffelse af nedslagsreglerne nogle problemer, og jeg tror, vi er nødt til at tage dem op, hvis vi skal kunne stemme for lovforslagets § 3. Vi må jo se, hvad afløsningsreglerne bliver, før vi afskaffer de hidtidige regler, og jeg vil som sagt gerne være med til at afskaffe de hidtidige regler. Det klare er, at nedslagsreglerne skal væk, så at der skabes en ligestilling imellem de her nævnte grupper og skatteydere med tilsvarende indkomster, og det kan man jo gøre på to måder rent teoretisk: enten ved at hæve det grundbeløb, hvoraf skat ikke skal svares — det er jo her personfradraget, man så berører, så at alle under denne grænse bliver fri — eller ved at beholde dette bundbeløb uændret og gøre de hidtil begunstigede til skattebetalere. Jeg tror, at det beror på resultatet af en række forhold og overvejelser, hvad der er mest hensigtsmæssigt.

Jeg skal tilsige velvillig behandling både af dette problem og ved behandlingen af lovforslaget i øvrigt.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke ordførerne for det tilsagn om velvilje, der er givet, og først sige til hr. Ømann, at jeg må bede ham undskylde: jeg kunne ikke følge hans juridiske udredning vedrørende disse paragraffer i den gældende lovgivning og deres fortolkning, men jeg er naturligvis villig til at medvirke til en oplæring af problemet under den kommende udvalgsforhandling.

Vedrørende den fremtidige ordning, som skal gælde fra 1. januar 1970, skal jeg ikke gøre nogen bemærkninger i dag. Det er socialministerens hensigt at fremkomme med forslag herom i forbindelse med de udskrivningsregler, der skal gælde for året 1970, og som jo vil blive forelagt forhåbentlig i nær fremtid og komme til folketingets behandling, og jeg tror også, ærede ordførere vil være enige i, at disse udskrivningsregler

[Finansministeren.]

må behandles samtidig med de sociale kompensationsordninger, så man kan se, hvordan det passer sammen.

I anledning af det spørgsmål, som hr. Peter Nielsen rejste til sidst, kan jeg sige til ham, at jeg er ikke i stand til at glæde ham ved at kunne bære ved til det lille bål af rygter, som han åbenbart har set antændt et eller andet sted. Senest i går har vi sammen med alle ledere af kildeskattearbejdet i departementet, i kildeskattedirektoratet og i datacentralen afkrydset de frister, der er i tilrettelæggelsen af kildeskattesystemet og de praktiske problemer, der skal løses, og har ikke fundet nogen anledning til, at der overhovedet skulle være nogen tvivl om kildeskattens ikrafttræden 1. januar 1970.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om luftfart.

(Lovforslaget (nr. 134) findes i tillæg A. sp. 2785, fremsættelsen i tidenden sp. 2503).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: Lufttransporten er jo, som jeg var inde på det for nogle dage siden, inde i en vældig udvikling, og det er klart, at dette nye transportmiddel vil have behov for, at lovgivning, som omfatter det, tilpasses den praktiske udvikling med ret jævne mellemrum.

Dette lovforslag drejer sig jo dels om en række juridiske forhold, som ikke i tilstrækkelig grad er dækket ind af den gældende lovgivning, dels om lovbestemmelsernes tilpasning til anden lovgivning, specielt på ekspropriationsområdet. Vi mener, at det er

hensigtsmæssigt og absolut nødvendigt, at man gennemfører disse ændringer og nye bestemmelser, og jeg vil henstille, at forslaget henvises til et særligt udvalg, da det navnlig er jura, der her er tale om.

Jeg kan anbefale lovforslaget.

Stæhr Johansen: Jeg kan ligeledes på mit partis vegne anbefale lovforslaget. Det er klart, at det er lidt af en opsamlingslov, som er bygget på de erfaringer, man har høstet, siden man i 1966 ændrede den tidligere lov. Det drejer sig jo særlig om straffebestemmelser over for det personel, som er beskæftiget med reparation af flyvemaskiner, idet man vil sidestille dem med andre personer, der har lignende beskæftigelse i statens tjeneste og i koncessionerede selskaber. Det drejer sig også om gennemførelse af nye ekspropriationsregler i henhold til den nye ekspropriationslov af 1964. Man kan måske spørge, hvorfor det ikke skete i 1966, da loven sidst var til revision; da havde ekspropriationsloven jo bestået i 2 år.

I de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, siger man, at det ikke strammer betingelserne for de borgere, der eventuelt kan komme ud for ekspropriationer, i forhold til den bestående lovgivning. Det er jo lidt svært at overskue, for læser man selve lovforslaget, forekommer det mig, at der sker en stramning. Det kan være, det er helt nødvendigt, men jeg vil alligevel henstille, at vi drøfter disse ekspropriationsparagraffer i et udvalg, da dette at udvide ekspropriationsretten jo altid er noget, som folketinget har været på vagt overfor.

Jeg vil altså håbe, at vi får nedsat et udvalg, hvor der er mulighed for at diskutere ekspropriationsparagrafferne.

I øvrigt er der spørgsmålet om forhøjelse af erstatningssummerne ved flyveulykker og om muligheden for at gøre strafansvar gældende både over for charterflyvningen og over for vedligeholdelse af flyvepladser, hvor man tidligere kun havde den meget rigoristiske udvej simpelt hen at udstede forbud. Her får man en mulighed for at idømme andre straffe, som ikke bevirker, at man skal gå til så stærke midler som ifølge den gældende lov.

Jeg kan sige, at vi som helhed kan tiltræde lovforslaget, men jeg vil som sagt gerne i et udvalg have lov til at udbede mig